

Sted af Typer, maa det bero paa, at Stenograferne ogsaa have været under Paavirkning af den Varme, hvormed jeg anbefalede Vndringsforlaget, men ingenlunde fordi jeg har givet nogenformelt direkte Indledning dertil. Men det ærede Medlem udtalte tillige, at han havde ventet, at da Ministeren stod saaledes til disse Paragrafer, vilde han selv have stillet Vndringsforlaget. Jeg har saaledes stiftet det ærede Medlems Forventninger, og jeg kan ikke sige Andet, end at jeg altid beklager, naar jeg her i Salen stuffer Forventninger fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds — hvilke Forventninger jo forøvrigt ogsaa ere blevene nærede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. Ved denne Leilighed maa jeg imidlertid finde mig deri; efter den Afstemning, som fandt Sted sidst, fandt jeg det ikke rigtigt for Dieblisset at forsøge paa at faae disse Paragrafer forandrede. Forøvrigt kan jeg jo ikke Andet end Nutte mig til den Anbefaling af Vndringsforslagene, som den ærede Forslagsstiller fremkom med. At Forslagene ere blevene stillede, er jo en Smøbekommen mod et Onste, der er yttret fra min Side, for hvilken jeg ikke kan være Andet end erkjendtlig. Skjøndt jeg tillader mig at tro, at man maaeste ved en nærmere Forhandling af Spørgsmaalet kunde være kommen til en endnu bedre Affattelse af denne Vndring end den, det nu har faaet. — Vndringsforlaget under Nr. 135 ser jeg mig ikke i Stand til at slutte mig til; jeg tror, at den Affattelse, som § 182 har, er fuldkommen tilfredsstillende. — Vndringsforlaget under Nr. 139, der er stillet af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem, tiltræder jeg; ved den Forandring, som Paragrafen derved faar, tror jeg, at der er opnaaet tilstrækkelig Tydelighed og tilstrækkelig Sikkerhed mod, at der tillægges et urigtigt Skjøn en større Betydning, end der bør tillægges det. — Forslaget under Nr. 143 er jo det Samme som det, der er stillet under Nr. 139. — Til § 198 er der af mig under Nr. 164 stillet et Vndringsforlag om at gjenoptage Bestemmelsen om, at der disciplinært kan idømmes Bøder af ikke over 40 Kr., og Vndringsforlaget under Nr. 163 gaar ud paa det Samme. Naar det ærede Udvalg sætter Pris paa at faae sit Vndringsforlag vedtaget, skal jeg med megen Beredvillighed tage mit Vndringsforlag under Nr. 164 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Vndringsforlag, bortfaldt det.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Vndringsforlaget under Nr. 165 er stillet af mig, og Vndringsforlaget under Nr. 166 af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem. Den ærede Ordfører udtalte ved sin Omtale af Vndringsforslagene, at disse to Vndringsforslag efter hans Formening saa godt som faldt sammen

og at der her ingen Uoverensstemmelse var mellem Udvalget og Krigsministeren. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har allerede paavist, at der vist laa en Misforstaaelse til Grund for denne den ærede Ordførers Opfattelse. Mit Vndringsforlag gaar jo ud paa at bringe Paragrafen tilbage til dens oprindelige Skikkelse, saaledes at denne Deling af Srettesættelsen i to Klasser, nemlig en simpel Srettesættelse og en streng Srettesættelse tillige med, at den i sidste Tilfælde skal optages i Straffeprotokollen, skulde udgaa, medens Udvalget vil opretholde denne Klassifikation, idet det tillige med Hensyn til den strenge Srettesættelse har foreslaaet, at den Paagjældende forinden skal underrettes derom. Den ærede Ordførers Misforstaaelse er, tror jeg, væsentligst fremkaldt saavel ved mine Udtalelser sidst her i Salen som ogsaa ved mine Forhandlinger med Udvalget, idet der er fuldkommen Enighed mellem det ærede Udvalg og mig deri, at jeg kan gaa ind paa en Deling af Srettesættelsen under en mildere og strengere Form, ligesom jeg heller ikke har Noget at indvende imod, at den Paagjældende, naar han forud er underrettet om, at der skal tildeles ham en Srettesættelse, kan vægre sig ved at modtage den og fordre Sagen henvisst til Rettergang. For saa vidt ere vi fuldstændig enige, men jeg tror ikke, at man ved det Vndringsforlag, der er stillet af det ærede Udvalg, faar det sat ind i Paragrafen, som man har ønsket at faae sat ind i den. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har ment, at Grunden til, at jeg modsatte mig Vndringsforlaget, egentlig var den, at jeg ikke havde gjort mig det klart, hvilken Forskjel der var mellem Tilrettevisning og Srettesættelse. Dette tror jeg dog staar fuldstændig klart for mig, men det er, hvad der jo ogsaa blev indrømmet af den ærede Ordfører, meget vanskeligt at definere det i Loven, og det hører ikke hjemme i en Straffelov. En Tilrettevisning, givet under Tjenestens Udsørelse, kan ingen Underordnet vægre sig ved at modtage; tror han, at den er givet ham med Urette, saa er der ikke anden Udvei for ham end den, der staar aaben for Alle, der lide en efter deres Mening urigtig Behandling af deres Foresatte, nemlig bagefter at føre Klage derover; men en Srettesættelse, givet i Fleres Nærværelse, kan finde Sted, uden at den Paagjældende maa kunne vægre sig ved at tage imod den, idet han nemlig maa fremsætte sin Indsigelse, inden Srettesættelsen gives ham; i det Dieblis Srettesættelsen er givet, er jo Gjerningen fuldbudet, og han kan da ikke tilintetgjøre, hvad der er sket. Man kan ikke indrømme ham Ret til, hvad jeg udtrykte ved anden Behandling af Lovforslaget, at mortificere en Srettesættelse. Den hele Bestemmelse om Følgen af en Srettesættelse og den Ret, der skal gives den Undergivne til at kunne vægre sig ved at modtage en streng Srettesættelse, hører efter min For-